

Lectio Divina segédanyag

A szentmise **evangéliumi** szakaszához

Lectio Divina munkacsoport:

Biblikus nézőpont:

Geiszelhardt Sára, Asztalos Gábor, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Asztalos Livia

Szerkesztő

Asztalos Livia

Tanítóhivatali nézőpont

Járai Ferenc, Rácz Édua Anna

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Mohay Réka, Rácz Dávid

Lektorálta: Nyúl Viktor, Hegyi László

Nyelvi helyesség

Nyúlné Révfalvi Ildikó

Évközi3.vasárnap

Mt4,12-23

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Jézus Kafarnaumba jött, hogy beteljesedjék, amit Izajás mondott.

Amikor Jézus meghallotta, hogy (Keresztelő) Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába. Elhagyta Názáretet, és a tengerparti Kafarnaumban telepedett le, Zabulon és Naftali vidékén, hogy beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott: Zabulon földje és Naftali földje, a tenger útja, a Jordán vidéke, a pogányok Galileája: A sötétben lakó nép nagy fényt lát, és fény virrad a halál honában s árnyékában ülőkre. Ettől kezdve Jézus tanítani kezdett. Ezt hirdette: „Térjetez meg, mert elközelgett a mennyek országa!”

A Galileai-tenger mentén járva meglátott két testvért: Simont, akit Péternek is neveznek, és Andrást, a testvérét. Éppen hálót vetettek a tengerbe, mert halászok voltak. Így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem, és én emberek halászává teszek titeket!” Erre azok otthagyták hálóikat és követték őt. Amint onnan továbbment, meglátott másik két testvért is: Zebedeus fiát, Jakobot és testvérét, Jánost. Apjukkal, Zebedeussal a hálóikat javították a csónakban. Őket is elhívta. Ők is otthagyták a csónakot és az apjukat, és követték őt.

Jézus pedig bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban, hirdette a mennyek országa örömhírét, és meggyógyított a nép körében minden betegséget és minden gyötrelmet.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus nézőpont

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

¹² Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

De hallva, hogy János átadatott, visszatért Galileába.

¹³ καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλίμ·
És elhagyva Názáretet elmenve, a tengermelléki Kafarnaumban telepedett le, Zebulon és Naftali vidékén:

¹⁴ ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·

hogy beteljesedjék az Izajás próféta által mondatott, aki mondja:

¹⁵ γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλίμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,
„Zebulon földje és Naftali földje, a tenger melléke, a Jordán túlsó vidéke, a népek Galileája,

¹⁶ ὁ λαὸς ὁ καθημένος ἐν σκοτίᾳ φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.
A sötéttségben ülő nép nagy világosságot látott, és a halál földjén és árnyékában ülőknek világosság támadt nekik.”

¹⁷ Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ettől fogva Jézus ígét hirdetni és beszélni kezdett: „Térjete meg: elközelgett ugyanis a mennyek királysága.”

¹⁸ Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν, ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς

A Galileai-tenger mellett sétálva látott két testvért, Simont, a Péternek nevezettet, és Andrászt, az ő testvérét, hálót vetőket a tengerbe: ugyanis halászok voltak.

¹⁹ καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

És mondja nekik: „Rajta, utánam, és én emberek halászaivá foglak tenni titeket.”

²⁰ οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Azok pedig azonnal elhagyva a hálókát követték őt.

²¹ Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

És továbbmenve onnan látott két másik testvért, Jakabot, a Zebedeusét, és Jánost az ő testvérét, akik az ő apjukkal Zebedeussal a bárkában rendezték az ő hálóikat, és őket is hívta.

²² οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Azok pedig azonnal elhagyva a bárkát és az ő apjukat követték őt.

²³ Καὶ περιῆγεν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

És körbejárt egész Galileában, tanítva az ő zsinagógaikban, és hirdetve a királyság evangéliumát, és gyógyítva minden betegséget s minden erőtlenséget a nép körében.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség- fordítása
<p>¹²Cum autem audisset quod Ioannes traditus esset, secessit in Galilaeam.</p> <p>¹³Et relicta Nazareth, venit et habitavit in Capharnaum maritimam</p>	<p>¹²Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost börtönbe vetették, visszavonult Galileába.</p> <p>¹³Elhagyta Názáretet, és a tenger melletti Kafarnaumba költözött, Zebulon és Naftali vidékére.</p>	<p>¹²Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost börtönbe vetették, visszavonult Galileába.</p> <p>¹³Elhagyta Názáretet, elment és letelepedett a tengermenti Kafarnaumban, Zebulon és Naftali határában,</p>	<p>¹²Amikor (Jézus) meghallotta, hogy Jánost fogságba vetették, visszavonult Galileába.</p> <p>¹³Elhagyta Názáret (városát) és a tó melléki Kafarnaumba, Zabulón és Neftali vidékére költözött.</p>	<p>¹²Mikor pedig meghallotta Jézus, hogy János börtönbe vettetett, visszatért Galileába;</p> <p>¹³És odahagyva Názáretet, elméne és lakozék a tengerparti Kapernaumban, a Zebulon és Naftali határain;</p>	<p>¹²Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába.</p> <p>¹³Majd elhagyta Názáretet, elment, és a tengerparti Kafarnaumban Zebulon és Naftali vidékén telepedett le,</p>
<p>¹⁴in finibus Zabulon et Nephthali, ut impleretur, quod dictum est per Isaiam prophetam dicentem:</p> <p>¹⁵„Terra Zabulon et terra Nephthali, ad viam maris, trans Iordanem, Galilaea gentium;</p> <p>¹⁶populus, qui sedebat in tenebris, lucem vidit magnam, et sedentibus in regione et umbra mortis lux orta est eis ”.</p>	<p>¹⁴Így beteljesedett Izajás próféta szava:</p> <p>¹⁵„Zebulon és Naftali földje, a tenger menti út a Jordánon túl, a pogányok Galileája,</p> <p>¹⁶a nép, mely sötétségben ült, nagy világosságot látott.</p> <p>Világosság támadt azoknak, akik a halál országában és árnyékában ültek.”</p>	<p>¹⁴hogyan beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott:</p> <p>¹⁵»Zebulon földje és Naftali földje, a tengeri út, a Jordánon túl, a pogányok Galileája;</p> <p>¹⁶a nép, amely sötétségben ült, nagy fényt látott,</p> <p>s akik a halál országában és árnyékában ültek: fény virradt rájuk«.</p>	<p>¹⁴Így beteljesedett Izajás próféta szava:</p> <p>¹⁵„Zabulón földje és Neftali földje, a tenger menti út a Jordánon túl, a pogányok Galileája,</p> <p>¹⁶a nép, mely sötétségben ült, nagy világosságot pillantott meg, és világosság támadt azoknak, akik a halál árnyékában és országában laknak.”</p>	<p>¹⁴Hogy beteljesedjék, a mit Ésaiás próféta mondott, így szólván:</p> <p>¹⁵Zebulonnak földje és Naftalinak földje, a tenger felé, a Jordánon túl, a pogányok Galileája,</p> <p>¹⁶A nép, a mely sötétségben ül, láta nagy világosságot, és a kik a halálnak földjében és árnyékában ülnek, azoknak világosság támadt.</p>	<p>¹⁴hogyan beteljesedjék, amit Izajás prófétát:</p> <p>¹⁵<i>Zebulon földje, Naftali földje, a Tenger melleke, a Jordánon túl, pogányok Galileája!</i></p> <p>¹⁶<i>A nép, amely a sötétségben ült, nagy fényességet látott; és akik a halál földjén és árnyékában ültek, azoknak világosság támadt.</i></p>

<p>¹⁷Exinde coepit Iesus praedicare et dicere:</p> <p>„Paenitentiam agite; appropinquavit enim regnum caelorum.”</p> <p>¹⁸Ambulans autem iuxta mare Galilaeae, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem eius, mittentes rete in mare;</p>	<p>¹⁷Ettől fogva Jézus elkezdett tanítani.</p> <p>„Tartsatok bűnbánatot – hirdette –, mert közel van a mennyek országa!”</p> <p>¹⁸Amikor Jézus a Galileai-tó mellett járt, látott két testvért, Simont, másik néven Pétert és testvérét, Andrást. Halászkok</p>	<p>¹⁷Ekkor kezdte Jézus hirdetni és mondani:</p> <p>»Térjete meg, mert elközelgett a mennyek országa.«</p> <p>¹⁸Amint elhaladt a Galileai tenger mellett, látott két testvért: Simont, akit Péternek hívtak, és Andrást, a testvérét, amint körhálót</p>	<p>¹⁷Ettől fogva Jézus tanítani kezdett.</p> <p>„Tartsatok bűnbánatot, hirdette, mert közel van a mennyek országa!”</p> <p>¹⁸Mikor a galileai tenger mellett járt, látott két testvért, Simont, aki másik néven Péter, és testvérét, Andrást.</p>	<p>¹⁷Ettől fogva kezdte Jézus prédikálni, és ezt mondani: Térjete meg, mert elközelgett a mennyeknek országa.</p> <p>¹⁸Mikor pedig a galileai tenger mellett jár vala Jézus, láta két testvért, Simont, akit Péternek neveznek, és Andrást az ő testvérét, a mint a tengerbe</p>	<p>¹⁷Ettől fogva Jézus hirdetni kezdte:</p> <p>„Térjete meg, mert közel van a mennyek országa!”</p> <p>¹⁸Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátott két testvért – Simont, akit Péternek hívtak, és testvérét, Andrást –, amint éppen a</p>
<p>erant enim piscatores.</p> <p>¹⁹Et ait illis: „Venite post me, et faciam vos piscatores hominum.”</p> <p>²⁰At illi continuo, relictis retibus, secuti sunt eum.</p> <p>²¹Et procedens inde vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedaei et Ioannem fratrem eius, in navi cum Zebedaeo patre eorum reficientes retia sua; et vocavit eos.</p>	<p>voltak, s épp hálót vetettek a tengerbe.</p> <p>¹⁹Megszólította őket: „Gyertek, kövessetek, s én emberek halászává teszlek benneteket!”</p> <p>²⁰Azon nyomban otthagyták hálójukat és csatlakoztak hozzá.</p> <p>²¹Útját folytatva megpillantott két másik testvért is, Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Épp hálójukat javígtatták a bárkában, apjukkal, Zebedeussal. Őket is hívta.</p>	<p>vetettek a tengerbe; halászkok voltak ugyanis.</p> <p>⁹Azt mondta nekik: »Jöjjetek utánam, és én emberek halászává teszlek titeket!«</p> <p>²⁰Azok pedig azonnal elhagyták hálójukat és követték őt.</p> <p>²¹Amikor onnan továbbment, látott másik két testvért: Jakabot, Zebedeus fiát, és testvérét, Jánost a hajóban Zebedeussal, az apjukkal, amint javították hálójukat. És őket is hívta.</p>	<p>Halászkok voltak és hálót vetettek a vízbe.</p> <p>⁹Így szólt hozzájuk: „Jöjjetek utánam! Én emberhalászokká teszlek titeket.”</p> <p>²⁰Ők mindjárt otthagyták a hálót és csatlakoztak hozzá.</p> <p>²¹Folytatva útját másik két testvért pillantott meg: Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Atyjukkal, Zebedeussal éppen hálójukat foltozták a bárkában. Hívta őket is.</p>	<p>hálót vetnek vala; mert halászkok valának.</p> <p>¹⁹És monda nekik: Kövessetek engem, és azt mívelem, hogy embereket halásszatok.</p> <p>²⁰Azok pedig azonnal otthagyván a hálójukat, követték őt.</p> <p>²¹És onnan tovább menve, láta más két testvért, Jakabot a Zebedeus fiát, és Jánost amannak testvérét, a mint a hajóban atyjukkal Zebedeussal a hálójukat kötöztetik vala; és hívá őket.</p>	<p>tengerbe vetették hálójukat. Halászkok voltak ugyanis.</p> <p>¹⁹Így szólt hozzájuk: „Gyertek, kövessetek! Emberek halászává teszlek titeket!”</p> <p>²⁰Ők pedig azonnal otthagyták hálójukat, és követték.</p> <p>²¹Miután továbbment, meglátott két másik testvért, Jakabot, Zebedeus fiát és testvérét, Jánost, amint a bárkában atyjukkal, Zebedeussal együtt hálójukat javígtatták, és őket is hívta.</p>

22Illi autem statim, relicta navi et patre suo, secuti sunt eum.	22Rögtön otthagyták a bárkát apjukkal egyetemben, és a nyomába szegődtek.	22Azok pedig azonnal otthagyták a hajót és apjukat, és követték őt.	22Mindjárt otthagyták atyjukat a bárkával és nyomába szegődtek.	22Azok pedig azonnal otthagyván a hajót és atyjukat, követték őt.	22Ők pedig azonnal otthagyták a bárkát és atyjukat, és követték.
23Et circumibat Iesus totam Galilaeam, docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni et sanans omnem languorem et omnem infirmitatem in populo.	23Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette országa evangéliumát, s gyógyított minden betegséget és fogyatékoságot a nép közt.	23 <i>Jézus ezután bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógaikban, hirdette az ország örömhírét, és meggyógyított minden betegséget és minden bajt a nép között.</i>	23Jézus bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban, hirdette országának örömhírét és meggyógyított a nép között minden betegséget és minden bajt.	23Et bejárá Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógaikban, és hirdetve az Isten országának evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.	23Bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógaikban, hirdette a mennyek országának örömhírét, és a nép körében meggyógyított mindenféle betegséget és bajt.

1.1.3. Szöveg behatárolása

Szakaszunk Máté evangéliumának elején helyezkedik el. Az első két fejezet gyermekségtörténetei után a 3. fejezetben Keresztelő János működéséről és Jézus megkeresztelkedéséről olvashatunk. A 4. fejezet Jézusnak a pusztában való megkísértésével kezdődik.

Szakaszunk elején, a 12. versben Keresztelő János börtönbe vetésének híre található, melynek hatására Jézus visszavonult Galileába és Kafarnaumba költözött, hogy beteljesedjen Izajás próféta jóvendölése.

A liturgián felolvasott evangéliumi részlet rövidebb változata a 17. versben azzal ér véget, hogy Jézus tanítani kezd, és bűnbánatra szólítja fel a népet. A 18-22. versekben a tanítás megkezdése után az első két tanítványpáros meghívásáról olvashatunk. A 23-25. versek Jézus galileai működésének kezdetét részletezik. Az 5. fejezettől pedig már az első nagy beszéd és tanítás kezdődik a hegyi beszéddel.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Párbeszámok Máté evangéliumán belül

3,2 „és így prédikált: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!”

8,19-22 „Akkor odalépett hozzá egy írástudó és azt mondta neki:

„Mester, követlek téged, bárhová mégy is.” Jézus így válaszolt: „A rókáknak van vackuk, az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania. Egy másik tanítványa kérte: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat!” Jézus azonban ezt felelte: „Kövess engem, hagyd a holtakra, hadd temessék halottaikat!”

9,35 „Jézus bejárt minden várost és falut, tanított a zsinagógákban, hirdette országa örömhírét, és gyógyított minden betegséget, minden gyengeséget.”

10,1-2 „Összehívta tizenkét tanítványát, s hatalmat adott nekik, hogy kiűzzék a tisztátalan lelkeket, és meggyógyítsanak minden betegséget, minden gyengeséget.²A tizenkét apostol neve a következő: Az első Simon, más néven Péter, aztán testvére András, Zebedeus fia, Jakab és testvére János”

11,2 „Közben János a börtönben hallott Jézus tetteiről.”

11,23 „És te, Kafarnaum! Vajon az égig emelkedel? A pokolba süllyedsz. Ha Szodomában mentek volna végbe a csodák, amelyek benned történtek, még ma is állna.”

13,47-50 „Végül hasonlít a mennyek országa a tengerbe vetett háléhoz, amely mindenféle halat összefog. Amikor megtelik, partra húzzák, nekiülnek, és a javát edényekbe válogatják, a hitványát pedig kiszórják. Így lesz a világ végén is: elmennek az angyalok, aztán kiválogatják a gonoszokat az igazak közül, és tüzes kemencébe vetik őket. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.”

13,53 „Amikor ezeket a példabeszédeket elmondta, Jézus eltávozott onnan.”

14,3.13 „Heródes ugyanis elfogatta Jánost, bilincsbe verette, és börtönbe vetette fivére, Fülöp felesége, Heródiás miatt.” „A hír hallatára Jézus elhajózott onnan egy elhagyatott helyre, hogy egyedül legyen. De a nép tudomást szerzett róla, és gyalogszerrel utánament a városokból.”

16,17 „Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.”

17,1 „Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre.”

19,27 „Akkor Péter vette át a szót: „Nézd, mi mindenünket elhagytuk, és követtünk téged. Mi lesz hát a jutalmunk?”

19,29 „Aki nevemért elhagyja otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy a földjét, százannyit kap, s az örök élet lesz az öröksége.”

20,20 „Akkor odament hozzá a Zebedeus-fiak anyja a fiaival együtt, és leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit.”

27,56 „Köztük volt Mária Magdolna, Mária, Jakab és József anyja és Zebedeus fiainak az anyja.”

Szinoptikus párhuzamok

Mk 1,14-20 „János elfogatása után Jézus Galileába ment, s ott hirdette az Isten evangéliumát és mondta: „Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.” Amikor Jézus a Galileai-tó partján járt, látta, hogy Simon és testvére, András – halászok lévén – épp hálót vetnek a vízbe. Jézus ezt mondta nekik: „Gyertek, kövessetek, és emberek halászává teszlek benneteket.” Rögtön otthagyták hálójukat és követték. Alig ment valamivel tovább, megpillantotta Jakabot, Zebedeus fiát és testvérét, Jánost, amint a hálót szedték rendbe a bárkában. Őket is mindjárt meghívta. Erre otthagyták apjukat, Zebedeust, halászlegényeivel a bárkában, és a nyomába szegődtek.

Mk 1,29 „A zsinagógából Jakabbal és Jánossal együtt egyenesen Simon és András házába ment.”

Mk 1,39 „S bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, és ördögöket űzött ki.”

Mk 3,7-8 „Jézus tanítványaival visszavonult a tó partjára. Nagy tömeg követte Galileából, Júdeából, Jeruzsálemből, Idumeából, a Jordánon túlról, Tírusz és Szidón környékéről szintén nagy tömeg gyűlt köréje, mert oda is eljutott a híre, hogy milyen nagy dolgokat visz végbe.”

Mk 6,17 „Mert Heródes volt az, aki embereivel elfogatta Jánost, és megkötözve börtönbe vetette testvérének, Fülöpnek a felesége, Heródiás miatt, akit feleségül vett.”

Mk 10,41 „Amikor a többi tíz ezt hallotta, megnehezteltek Jakabra és Jánosra.”

Lk 1,78-79 „Istenünk könyörülő irgalmából, melyben meglátogat minket a napkelet a magasságból, hogy a sötétben és a halál

árnyékában ülőknek ragyogjon, és lépteinket a béke útjára irányítsa.”

Lk 4,14-15 „Jézus most a Lélek erejével visszatért Galileába. Híre elterjedt az egész környéken. Tanított a zsinagógákban, és mindenki magasztalta.”

Lk 4,31 „Jézus lement Kafarnaumba, Galilea egyik városába, és szombaton tanította őket.”

Lk 4,43-44 „De ő azt felelte: „Más városokban is kell hirdetnem az Isten országát, hiszen ez a küldetésem. És hirdette Júdea zsinagógáiban,”

Lk 5,1-11 „Amikor egyszer a Genezáret tavánál állt, nagy tömeg sereglett oda hozzá, hogy hallgassa az Isten szavát. Láttá, hogy a tó partján két bárka vesztegel. A halászok kiszálltak, és a hálót mosták. Beszállt hát az egyik bárkába, Simonéba, s megkérte, hogy lökje egy kicsit beljebb a parttól. Aztán leült, és a bárkából tanította a népet. Amikor befejezte a tanítást, így szólt Simonhoz: „Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat halfogásra!” „Mester, egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit, de a te szavadra, kivetem a hálót” – válaszolta Simon –, és így is tett, s annyi halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló. Intettek a másik bárkában levő társaiknak, hogy menjenek segíteni. Mentek is, és úgy telerakták mind a két bárkát, hogy majdnem elsüllyedt. Ennek láttán Simon Péter Jézus lábához borult, és e szavakra fakadt: „Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!” Mert a szerencsés halfogás láttán társaival együtt félelem töltötte el. Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, Simon társait. De Jézus így szólt Simonhoz: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.” Kivonták a hajókat a partra, és mindenüket elhagyva követték.”

Lk 6,17-18 „Aztán lejött velük a hegyről és egy sík terepen megállt. Rengeteg tanítvány sereglett oda hozzá, s hatalmas tömeg gyűlt köré egész Júdeából, Jeruzsálemből, valamint a tíruszi és szidóni tenger mellékről, hogy hallgassák; és meggyógyultak, akiket tisztátalan lelkek kínoztak.”

Lk 8,1 „Ezután bejárta a városokat s a falvakat, tanított, és hirdette az Isten országát. Vele volt a tizenkettő”

Lk 9,54 „Ennek láttán a tanítványok, Jakab és János felháborodtak:

„Uram, ha akarod, lehívjuk az égből a tüzet, hadd pusztítsa el őket!”

Jn 1,9 „(Az Ige) volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít.”

Jn 1,35-42 „Másnap megint ott állt János két tanítványával, s mihelyt meglátta Jézust, amint közeledett, így szólt: „Nézzétek, az Isten Báránya!” E szavak hallatára a két tanítvány Jézus nyomába szegődött. Amikor Jézus megfordult, s látta, hogy követik,

megkérdezte: „Mit akartok?” Így feleltek: „Rabbi – ami annyit jelent, mint Mester –, hol lakol?” „Gyertek, nézzétek meg!” – mondta nekik. Elmentek vele, megnézték, hol lakik, s aznap nála is maradtak. A tizedik óra körül járhatott. A kettő közül, aki János szavára követte, az egyik András volt, Simon Péter testvére. Reggel találkozott testvéreivel, Simonnal, s szólt neki: „Megtaláltuk a Messiást, vagy más szóval a Fölkentet”, s elvitte Jézushoz. Jézus ráemelte tekintetét, s így szólt hozzá: „Te Simon vagy, János fia, de Kéfa, azaz Péter lesz a neved.”

Jn 2,12 „Aztán lement anyjával, testvéreivel és tanítványaival Kafarnaumba, de csak néhány napig maradtak ott.”

Jn 3,24 „János akkor még nem volt börtönben.”

Jn 4,1-3 „Amikor Jézus megtudta, hogy a farizeusok úgy értesültek, hogy ő több tanítványt szerez és keresztel, mint János – noha Jézus maga nem keresztelt, csak a tanítványai –, elhagyta Júdeát és visszatért Galileába.” „

Jn 4,43-46a „A két nap elteltével folytatta útját Galilea felé. Jézus maga állapította meg, hogy saját hazájában nincs a prófétának becsülete. Mégis, amikor Galileába ért, a galileaiak szívesen fogadták, mert mind látták, amit az ünnep alkalmával Jeruzsálemben tett, hisz ott voltak az ünnepen. Így újra a galileai Kánába ment, ahol a vizet borrá változtatta.”

Jn 7,52 „De azt mondták neki: „Csak nem vagy te is galileai? Nézz utána, s megbizonyosodsz, hogy Galileából nem támad próféta.”

Jn 8,12 „Egy másik alkalommal így beszélt Jézus: „Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”

Jn 21,2-3 „Együtt volt Simon Péter, Tamás, melléknevén Didimusz, továbbá a galileai Kánából való Natánael, Zebedeus fiai, s még két másik tanítvány. Simon Péter így szólt hozzájuk: „Megyek halászni.”

„Veled tartunk” – felelték. Kimentek és bárkába szálltak. De akkor éjszaka nem fogtak semmit.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

2Kir 6,19 „Erre így szólt hozzájuk Elizeus: „Nem ez az út az, s nem ez az a város! Gyertek utánam, elvezetlek benneteket ahhoz az emberhez, akit kerestek.” S elvezette őket Szamáriába.”

1Makk 5,15 „Összefogtak ellenünk Ptolemais, Tírusz és Szidón népei és az egész pogány Galilea, hogy megsemmisítsenek bennünket.”

Iz 8,23-9,1 „Egykor megalázta az Úr Zebulun földjét és Naftali földjét. De az eljövendő napokban megdicsőíti majd a Tenger útját, a Jordánon túli vidéket, a pogány nemzetek tartományát. A nép, amely sötétben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál országának árnyékában laknak, azoknak világosság támad.”

Jer 16,16 „Íme, sok halászt küldök – mondja az Úr –, hogy kihalásszák őket; aztán sok vadászt küldök, hogy felhajtsák őket minden hegyen és minden dombon, egészen a kősziklák barlangjaiig.”

Ez 47,10 „Partján halászok állnak. En-Gadditól En-Eglajimig hálókat vetnek ki. Olyan tömérdek és sokfajta hala lesz, mint a Nagy Tengernek.”

ApCsel 10,37 „Ti tudjátok, mik történtek a Jánostól hirdetett keresztség után Galileától kezdve egész Júdeában.”

ApCsel 12,2 „János testvérét, Jakabot karddal kivégeztette.”

Róm 2,19 „Ha a vakok vezetőjének, a sötétben élők világosságának, a tudatlanok tanítójának.”

1.1.5. Szó szerinti értelmezés

Máté egy rövid összefoglalót kíván adni Jézus nyilvános működésének kezdetéről. Hangsúlyozza, hogy az izajási jóvendölések beteljesednek az Úr Jézusban, aki világosság az emberek számára (vö. Mt 4,16). Jézus fő tevékenységeként a tanítást, az igehirdetést és a gyógyítást emeli ki (vö. Mt 4,23), amelyekkel az Úr az Isten Országának elközeledtét és a megtérésre való felszólítást hirdeti meg (vö. Mt 4,17). Az evangélista mindjárt a kezdeteknél kiemeli Jézus működésének közösségi dimenzióját is: tanítványokat hív maga után, hogy kövessék, és küldetésében résztvegyenek.

Ebben a szakaszban Máté az evangéliumának egyik legfontosabb üzenetét villantja fel tehát dióhéjban: a régóta várt Messiás Jézusban érkezett, aki igehirdetésével és gesztusaival világosságot hoz az embereknek: vagyis azt az örömhírt, hogy Isten Országja érkezett, amely megtérésre és Jézus-követésre hív. Ezt a küldetést Jézus az elejétől fogva nem egyedül, hanem az Őt követő közösséggel: az Egyházzal kívánja véghezvinni (vö. pl. Mt 16,18-19; Mt 28,18-20).

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

κηρύσσειν (*kériüsszejn*) (Mt 4,17): 'hirdet, meghirdet, ígét hirdet, prédikál, kikiált'

Jézus tevékenységének egyik fő mozzanatát emeli ki ezzel a kifejezéssel az evangélista: az Úr, mint egy hírnök, az ígét hirdeti (Mt 4,17.23; 9,35; 11,1), s erre a feladatra hívja meg tanítványait is (Mt 10,7.27). Előre jelzi, hogy az örömhír hirdetése mindig feladata marad minden Krisztus-hívőnek szerte a világon (Mt 24,14; 26,13). A tanítványok közössége által, vagyis az Egyház által Jézus Krisztus az, aki hirdeti az evangéliumot minden korban és mindenütt a világon (vö. Mt 28,18-20; ApCsel 8,5; 9,20; 20,25; 28,31; 1Kor 1,23; Gal 2,2; 1Tessz 2,9; 2Tim 4,2).

ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν (*hébaszilejátón úránón*) (Mt 4,17): 'az eget/a mennyek királysága'

Ezzel a körülíró szerkezettel Máté nem egy körülhatárolható földterületet, hanem az Úr uralmát, hatalmát kívánja jelölni. Jézus igehirdetésének egyik fő üzenete fogalmazódik meg ebben a kifejezésben: Isten uralma itt van, velünk van, fokozatosan bontakozik ki az emberek, az Egyház életében, egészen a végső beteljesedésig a mennyben (vö. Mt 5,3.10.19-20; 7,21; 8,11; 10,7; 11,11-12; 13,11.19.24.31.33.44-45.47.52; 16,19; 18,3-4.23; 19,12.14.23; 20,1; 22,2; 25,1).

ἠκολούθησαν αὐτῷ (ékolúthészán áutó) (Mt 4,20.22): 'követi őt, csatlakozik hozzá'

A követni ige magyarul tárgyesetet vonz (követni valakit), görögben viszont részes esetet, ami egy szorosabb, sajátos kapcsolatra is utalhat a követő és a követett személy között. Etimológiailag az 'ösvény' szó található meg a görög kifejezésben /'keleuthosz'/, vagyis a követés a valakivel azonos ösvényen való haladást, járást jelöli. Követni azt lehet, aki előttünk halad, éppen ezért mondja azt Jézus az első leendő tanítványoknak, hogy „utánam” (Mt 4,19). Jézust követni tehát azt jelenti, hogy Ő megy elöl, mi pedig utána, vele egyazon ösvényen. Amikor pedig Péter saját gondolatait Jézus tanítása elé helyezi, az Úr határozottan csak annyit mond neki: „mögém, Sátán!” (Mt 16,23). A tanítvány helye a Mestere mögött van, csak így tudja őt igazán követni. A követés célja Máté evangéliumában mindig maga Jézus (vö. Mt 4,20.22.25; 8,1.19.22-23; 9,9.27; 10,38; 12,15; 14,13; 16,24; 19,2.21.27-28; 20,29.34; 26,58; 27,55), vagyis egyedül Őt érdemes követni.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus nézőpont

2.1.1. Catena Aurea

Ez az evangéliumi szakasz két részre bontható: az első részben azt olvashatjuk, hogy Jézus átköltözik a pogányok Galileájába és meghirdeti az Isten országát, a második részben pedig arról, hogy Jézus meghívja első tanítványait.

Az első rész tárgyalásakor a következő két dologra koncentráltak az egyházatyák: egyrészt arra, hogy Jézus miért egy olyan helyre költözött át, amit nagyrészt pogányok laktak, másrészt arra, hogyan lehet magyarázni azt az ellentmondást, miszerint János evangéliumában Jézus még azelőtt érkezik Galileába, hogy Keresztelő Jánost fogságba vetnék.

Felmerül, hogy Jézus azért költözött át Galileába, hogy elmeneküljön a zsidók haragja elöl, de Aranyszájú Szent János erre azt mondja, hogy mindezt egyrészt azért tette, hogy csillapítsa a zsidók dühét, másrészt pedig azért, hogy beteljesítse Izajás jóvendölését. Abban több egyházatya is egyetért, hogy Jézus olyan helyre ment ahol nagyrészt élnek pogányok, mégpedig azért, mert Jézus látta, hogy ha már elődjét is börtönbe vetették, hiszen tanítását annyira gyűlölték, akkor a pogányoknak fogja hirdetni a mennyek országát. Ugyanakkor Zebulon és Naftali városa arra is emlékeztetheti a szentírási szakasz olvasóját, hogy ez a két város volt az, ahonnan először hurcolták el fogságba a zsidókat az asszírok. Ők nagyon sokat szenvedtek, ezért ők az elsők, akiknek hirdetik az Örömhírt (Szent Jeromos).

A másik problémával, miszerint Jézus mikor költözik át Galileába, Remigius foglalkozik. A János-evangélium tanúsága szerint

az események ilyen sorrendben történtek: a kánai menyegző után Jézus Kafarnaumba megy, azután Jeruzsálembe, majd onnan Szamarián keresztül visszatér Galileába (Jn 2-4. fej.), de ebben az időben Jánost még nem vetették börtönbe. Ez látszólag ellentmond annak, amit Máté és Márk evangéliumában olvasunk, vagyis, hogy Jézus azután megy Galileába, miután Jánost fogságba vetették. Remigius szerint ez mégsem ellentmondás, hiszen a János evangéliumában említett történet az volt, amikor Jézus először ment Galileába, a Máté és Márk által említettek pedig azok, amikor Jézus másodszor ment Galileába.

Az evangéliumi szakasz második része két nagyon fontos tanít nekünk. Az első az későbbi apostolok hozzáállása. Nem ismerték Jézust, nem hallották őt az Isten országáról beszélni és nem látták még csodát művelni, mégis azonnal hátrahagytak mindent és követték Jézust (Gregorius). A másik, amit kiemelnék, hogy aki Krisztust akarja követni, annak három dolgról kell lemondania: az evilági dolgokról és vagyonról, ezt a két dolgot a kivetett háló és a hajó jelképez, és a szülők. De Isten ezeket a lemondásokat kárpótolja, kiegészíti (Aranyyszájú Szent János)

2.2. Tanítóhivatali nézőpont

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

551 Jézus nyilvános életének kezdetétől fogva férfiakat választott ki, szám szerint tizenkettőt, hogy vele legyenek és részesedjenek küldetésében. Részt adott nekik hatalmából "és elküldte őket, hogy hirdessék Isten országát és gyógyítsanak betegeket" (Lk 9,2). Örökre Krisztus országához tartoznak, mert Ő általuk vezeti az Egyházat:

"Ezért nektek adom az országot, mint ahogy Atyám nekem adta, hogy majd asztalomnál egyetek és igyatok országomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse fölött" (Lk 22,29--30).

543 Minden ember meghívás kap arra, hogy belépjen az Országba. Ez a messiási ország, melyet először Izrael fiainak hirdettek, minden nép embereinek szól. Aki be akar lépni az Országba, annak el kell fogadnia Jézus szavát. "Az Úr ígéje ugyanis a földbe vetett maghoz hasonlít: akik hittal hallgatják és Krisztus kicsiny nyájához számláltatnak, azok magát az Országot fogadták be; a mag azután saját erejéből csírázik és növekszik egészen az aratásig."

2.3. Liturgikus nézőpont

Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

Az evangélium rövid formája (Mt4,12-17) az izajási prófécia beteljesedését emeli ki, miszerint a sötétben lakó nép nagy fényt lát, ezt vonatkoztatva Jézus kafarnaumi letelepedésére, majd leírja Jézus megtérésre való felhívását, s a mennyek országának közelségét. A hosszabb forma (Mt4,12-23) kiegészíti ezt az első tanítványok meghívásával és Jézus nyilvános tevékenységének rövid bemutatásával. Az alleluja vers a hosszabb forma utolsó versét idézi (Mt4,23): „Jézus hirdette országának örömhírét, és minden betegséget meggyógyított a nép körében”.

A szentmise olvasmánya (Iz8,23b-9,3) ezt, az evangéliumban idézett izajási szakaszt mutatja be: „A nép, amely sötétségben jár, nagy fényességet lát...”. Ismét a fény-szimbolikával találkozunk, mely gyakori a Szentírásban és a liturgiában egyaránt. Ehhez kapcsolódik a válaszos zsoltár is (Zsolt26,1.4.13-14 2. tónus): „Világosságom és üdvösségem az Úr”. Az áldozási ének két választási lehetőséget kínál, mindkettő ehhez a szimbolikához kapcsolódik: „Járuljatok az Úrhoz, és eláraszt a fény benneteket, és arcotokat nem érheti szégyen.” (Zsolt33,6) és „Én vagyok a világ világossága, aki követ nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága – mondja az Úr”

(Jn8,12). Ehhez illik a IV. eucharisztikus ima, melyben a következő sorok olvashatók: „Te minden időt megelőzve létezel, – mindörökké megmaradsz, és megközelíthetetlen fényben rejtezel. Te, egyetlen jóság és minden élet forrása, azért alkottál mindent, – hogy teremtményeidet áldásoddal áraszd el, és mindenkit boldogíts világosságod fénye által”. Továbbá az évközi vasárnapokra szóló I. prefáció néhány sora is ide kapcsolható: „Így mindenütt hirdetjük hatalmas művedet, hogy a sötétségből csodálatos világosságodra hívtál meg minket.”

A harmadik egyetemes könyörgés Jézus követéséért imádkozik, kapcsolódva Jézus evangéliumi szavaihoz – „Kövessetek engem” (Mt4,19). A kezdő könyörgés („Mindenható, örök Isten, irányítsd tetteinket tetszésed szerint, hogy szent Fiad nevében minél több jót tegyünk.”) pedig a hosszabb evangéliumi forma utolsó sorához kapcsolható, mely leírja, Jézus jót tett mindenkivel a nép körében. Ehhez kapcsolható az évközi III. prefáció, mely így szól: „A te végtelen dicsőségedhez tartozik, hogy isteni erőddel segítesz a halandó emberen, és éppen halandó voltunkból szerzel gyógyulást.”

A kis misekönyv bevezetője leírja, hogy a mennyek országának építéséhez igen fontos az egyetértésre törekvő szeretet. Ezt

mutatja be a szentlecke (1Kor1,10-13.17).

Liturgikus énekek, gitáros énekek:

Sillye Jenő – Emmanuel (A nép amely sötétben járt, nagy fényességet lát...)

<https://www.youtube.com/watch?v=JRFrwxdyOV0>(1:22-től) kotta:

Énekelj az Úrnak (Kék könyv) 59. ének

<http://bmkik.weebly.com/uploads/2/6/5/1/26512959/kekkonyv.p df>

Tüzed, Uram, Jézus <https://www.youtube.com/watch?v=pEQLmQSnolc> kotta

http://csecsy.hu/konyvek/enekeskonyv/tuzed_uram_jezus

<http://honlap.parokia.hu/lap/aklihegyi-reformatus-gyulekezet/cikk/mutat/enekek-szoveg-akord/> a234. ének

Kék könyv 264/1. ének

Nékem az élet Krisztus követés <https://www.youtube.com/watch?v=q-9hTksFgYg> kotta

<http://enekeskonyv.lutheran.hu/enek504.htm>

Jesus Culture – Break Every Chain

<https://www.youtube.com/watch?v=EtyVdC7E6Wo>

<https://www.youtube.com/watch?v=tQoUrhgUJdc> (magyar felirattal)

kotta

https://tabs.ultimate-guitar.com/j/jesus_culture/break_every_chain_crd.htm

Lelkem áldd az Urat <https://www.youtube.com/watch?v=gCogJPxDG6k> kotta

[http://honlap.parokia.hu/data/attachments/2015/07/11/Lelkem
%C3%A1ldd az Urat.mscz.pdf](http://honlap.parokia.hu/data/attachments/2015/07/11/Lelkem%C3%A1ldd_az_Urat.mscz.pdf)

2.4. Pedagógiai nézőpont leírása:

2.4.1. Tantörténetek

És te, mire figyelsz?!

Történt egyszer, hogy egy indián sétált egy nagy amerikai városban a nem indián barátjával.

A New York-i Times Square környékén jártak. Éppen csúcsidő volt, tehát sokan nyüzögtek az utcákon. Az autósok nyomták a dudákat, a taxisok csikorogva fordultak be az utcasarkokon, a város zaja szinte süketítő volt. Egyszer csak megszólalt az indián: – Hallok egy tücsköt.

– Az nem lehet- mondta a barátja. – Ekkora zajban hogy lehetne meghallani egy tücsköt?

– Biztos vagyok benne. Hallottam egy tücsköt – mondta az indián.

– Ez örültség!- mondta újra a barátja.

Az indián viszont egy kis ideig türelmesen figyelt, majd elindult az utca másik oldalára, ahol néhány bokor nőtt. Az ágak között tényleg megtalálta a tücsköt.

A barátja álla leesett: – Ez lehetetlen. Neked természetfölötti hallásod van.

– Nem- válaszolt a bennszülött -az én fülem semmiben sem különbözik a tiedtől.

A dolog csak azon múlik, hogy mire figyelsz jobban.

– Ez lehetetlen, én sose hallanék meg egy tücsköt ilyen zajban. Nem, nem, lehetetlen – hitetlenkedett tovább a barátja.

-Az egész csak azon múlik, hogy mi a legfontosabb neked. Figyelj! Bemutatom.

Az indián kivett a zsebéből néhány érmét, majd a földre ejtette azokat. Harminc méteres körzetben minden fej megfordult, hogy vajon az érme, ami csörrent, nem az övék-e.

-Látod már, hogy mire gondoltam?

Az egész azon múlik, hogy mi az, ami fontos számodra.

<http://108.hu/es-te-mire-figyelsz>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

Túrmezei Erzsébet – Krisztus követése

Városokon át, falvakon által ott halad Ő és telve csodákkal, a levegő: mert szökdel a sánta, vakok ujjongnak a napot látva, néma ajkon is örömdal zendül. Halott lép elő hideg verembül.

A csodatevőt kíséri, amerre

megy, lépdél a lába, betegek ezerje. Tódul a nép, hogy ámuljon, lásson. Úr a halálon! Úr elmúláson!

Nevét a hír is szárnyra kapja.

Tanítványai kicsiny csapatja

boldog, hogy benne Urára tekinthet. Úgy szereti mindet és vezeti mindet! Galilea fénylő ege alatt Isten fia halad, halad, halad.

...

Ő ment az úton. Hátra nem tekintett. Életet mentett, égi magot hintett,
s bár százak, ezrek léptek nyomára, tudta, hogy megy: fel a Golgotára. Tudta, hányan maradnak el
mögötte. Azt kérdezik csak, uralkodni jött-e. Ha nem, hát vissza, rettenve, ijedve. Szenvedni vele
kinek volna kedve? Tudta, hogy fenn, fenn a kereszt alatt,

csak egy viharvert, árva kis csapat, csak annyi lesz az, ami megmarad.

Isten Fia halad, mégis halad
ma is. Napfényen... viharon keresztül... vad tengeren is hívó szava rezdül.

Elő, tengeren járó Péterek!

Hány riad vissza: Tovább nem merek. Pedig tovább még, a főpap elébe,
hol rágalom törét döfik a szívébe. Ki vele járt viharzó tengeren,

Hány mondja most gyáván: „Nem ismerem.”

Tovább, tovább! Kereszt gyalázatát hordva ki éri el a Golgotát?!

A könnyes, árva, viharvert csapatnak odaát pálmát és koronát adnak
fehér, hótiszta angyseregek. Kitárulnak tündöklő egek.

Ujjongva zeng az örök hálaének. De hányan lesznek, akik odaérnek?

Pilinszky János

Vonzások közt

Vonzások közt, de hívás nélkül,
elég lehet az égboltnak talán,
de nem annak a nyomorútnak,
ki lát és hall, vagy éppen megvakúlva
hideggel, hóvel, méterekkel küszködik.

Mert hogyan is lehetnék előbb
a teljes égboltnál, ha nem
a hidegért, a hőért, és a
megalázó méterekért.

https://mek.oszk.hu/01000/01016/01016.htm#h3_88

Szabó T. Anna
Szemben

Tükörbe nézz, ott van az ördög:
ez az arccsont, ez a szemöldök,
az üveges üres tekintet,
ami belülről figyel minket,

fészket rakott a koponyában,
tőle mozog a nyelv a szájban,
nélküle a test összetört rög:
tükörbe nézz, ott van az ördög.

2.

Tükörbe nézel, ott van Isten:
pórusaidban, sejtjeidben,
csak működik benned nyugodtan,
nem bámulja magát, csak ott van,

nem kér, nem szólít, nem nevez meg,
nem mondja azt sem, hogy szeretlek,
mert nem vagy és a tükör sincsen:
tükörbe nézel, ott van Isten.

<http://szabotanna.com/versek/szabo-t-anna-szemben/>

Túrmezei Erzsébet – Amerre most jár

Annyi szívben felébred valami hívogató vágy: útra kelni egyszer. Jární, amerre Jézus lába járt.
Látni a Golgotát látó szemekkel. Hallgatni az olajfák suttogó beszédét... azt a titkos, bús beszédet.
A szent helyen, hol imádkozva vérzett, belenézni a holdas éjszakába.
Ellátogatni kis Betániába, mindenüvé, amerre elhaladt.
És lélekben királlyá gazdagodni a szent, ezer emlékű út alatt.

Nekem ez a vágy idegen maradt.
Más volt a vágyam: Nőtt... növekedett... lett belőle sóvárgás, akarat,
követelés: egyedül arra menni, amerre Jézus lába most halad.

Nem von a régi csodák földje. Új csodák életföldje vár.
Feltámadást, erőt ujjongva hirdet a száz virágba zsendülő határ.
S az élő Krisztus feltámadva jár.
Magyar nyomort gyógyít. Édestestvérem vak szemét nyitja színre, fényre meg.
S bár útjait szememmel el nem érem, A lelkemen sejtésük átremeg.

Mért mennék messze, idegen vidékre keresni, földi útja merre vitt?

Most akarom a lépteit követni: Az élő Krisztus lépteit.

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Mit akar Máté azzal üzeni, hogy az első tanítványok testvérpárok voltak (Mt 4,18.21)?
- Miért csak Keresztelő János börtönbe vetése után kezdi meg nyilvános működését?
- Képes vagyok azonnal követni Jézust? Mi az, ami akadályoz ebben?

3. Oratio – imádság

A szentmise első könyörgése

Mindenható, örök Isten, irányítsd tetteinket tetszésed szerint, hogy szent Fiad nevében minél több jót tegyünk.

Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

Szerzetes közösségek imája:

"Mennyei Atyánk, add nekünk a valódi megtérés kegyelmét! Te látod, milyen gyakran ülünk sötétségben, hányszor kerülünk mindennapjainkban a halál árnyékába. Látod erőfeszítéseinket, melyeket azért teszünk, hogy változni tudjunk, tudod, hányszor próbálunk görcsösen nemet mondani mindarra, ami bennünk és körülöttünk ellened lázad, s azt is tudod, milyen kevés az, amiben változni tudunk. Szabadíts meg minket az erőlködéstől, attól a kísértéstől, hogy magunkat akarjuk változtatni! Add nekünk szeretett Fiad világosságát, hogy új szemekkel nézhessünk saját valóságunkra, változtasd meg gondolkodásunkat, szemléletünket, hogy felismerjük önmagunkban és közösségeinkben Országod jelenlétét és erejét! Nyisd meg szemünket, hogy lássuk életünkben Fiad tetteit, és fülünket, hogy meghalljuk a követésre hívó szót, mely a sötétségből a te csodálatos világosságodra vezet bennünket! Ámen"

Bakonybéli Bencés Testvérek

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

Genezáret-tó, Kafarnaumnál (Fotót készítette: Csonka Laura)

5. **Condivisio** – megosztás, örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus engem is meghívott, meghív, hogy kövessem Őt.
- Nekem az örömhír az, hogy Jézus mindenkit hív és hivatást ad.
- Hogy az Isten országa itt van, hogy Isten kapcsolatban akar lenni velem.

6. **Actio** – tettekre váltás

Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- A meghívás ajándéka mindennapi feladattá válik, hogy Jézus menjen elöl, és én utána, s ne fordítva!
- Engem arra ösztönöz ez az evangéliumi szakasz, hogy az apostolokhoz hasonlóan Krisztus Urunk első hívására tudjak engedelmeskedni, és ott tudjam hagyni Ő érte a világi elfoglaltságokat.
- Azon dolgozzam, hogy még közelebb kerüljek Jézushoz, hogy én is emberek halásza lehessek.